«Cerdan,-o biată victimă»

Organizatorul, arbitrul matchului englezul Little, şi managerul lui Delannoit, au furat ca nişte hoţi de codru titlul lui Cerdan

Când domnul TOMMY LITTLE, englez sadea şi arbitru al matchului GERDAN - DELLANOIT, dărui ultimului titlul de campion al Europei la cat. mijlocie, francezul se prăbuşi în colţul său fulgerat de nedreptatea făcută, cu lacrimile curgând pe faţa sa răvăşită de o lupţă extenuantă.

Ştirea făcu într'o clipă ocolul lumii, iar comentariile fac şi astăzi obiectul unor lungi articole în presa franceză şi belgiană.

Oricare ar fi forma sub care a fost prezentată această întâlnire, concluzia este una singură: înfrângerea lui Cerdan echivalează cu o gravă injustiţie. Comentatorii francezi, în unanimitate văd în decizia arbitrului englez, un grav act de sabotaj, echivalând cu o crimă împotriva oricărei morale şi logici, — iar majoritatea nu se sfieşte să afirme că decizia arbitrului „LITTLE-CAUCHON" este rezultatul unui abil complot, pentru a-l scoate pe CERDAN din calea către titlul Europei, titlu râvnit de englezi. In orice caz reacţiunea care şi-a întins tentaculele în sportul vest european, a reuşit să păteze palmaresul lui CERDAN şi să-l scoată din cursă pentru titlul mondial pentru „crima" de a fi membru al partidului comunist francez.

Dar să dăm cuvântul acelora cari au asistat la întâlnire şi părerea lor, pentruca cititorii noştri să-şi dea seama de nedreptatea a cărui subiect a fost CERDAN.

GEORGES FEVRIER, trimisul special a lui „TRIBUNE DES SPORTS" îşi începe cronica astfel:

„Că Marcel Cerdan l-a bătut pe Dellannoit, nimeni, cu excepţia d-lui Little şi a unui oarecare număr de spectatori belgieni — orbiţi de şovinism — nimeni nu se va gândi să conteste acest lucru".

Că CERDAN a făcut un match slab, toată lumea este de acord, şi explicaţiile sunt variate. Dar în nicinu caz n'a pierdut. Mergând de la ideea că CERDAN, la sugestia organizatorului şi a propriului său manager, a acceptat să nu-l pună la podea pe DELLANNOIT în primele trei reprize, cum se scontase, permiţând astfel challengerului să renască moralmente. S'a mai emis ipoteza cea mai plauzibilă că CERDAN, care a întreprins un lung turneu de exhibiţii prin Franţa, a neglijat antrenamentul, iar înaintea matchului cu DELLANOIT a fost „lucrat" în aşa fel încât să permită challengerului punerea pe picior de egalitate cu adversarul său. Cert este că CERDAN a fost plimbat în Belgia de cei interesaţi — chipurile — pentru a admira frumuseţile peisagiului belgian.

Interesaţii au mai lansat svonul tendenţios că CERDAN s'ar fi lăsat angrenat în jocul organizatorilor cari întrevedeau posibilitatea unei revanşe în alt oraş al Belgiei, cu un DELLANNOIT învins onorabil. Ori mici un svon de genul acesta nu a fost adevărat, fiindcă cei care-l cunosc pe CERDAN ştiu că nu este omul care să se pretexte la astfel de manevre şi că este gelos pe reputaţia sa de om întegru atât pe ring cât şi în viaţa de toate zilele.

PIERRE MAGGI, un alt ziarist francez nu se sfieşte să afirme categoric:

„Nimeni nu ne va scoate din cap ideea că organizatorul Badoux, managerul Prémont şi arbitrul englez Tommy Little, s'au înţeles mai înainte, ca nişte hoţi de codru, pentru a premedita felul în care Cyrille Dellannoit va lua, în palmaresul campionatului Europei la cat. mijlocie, locul lui Marcel Cerdan".

Bineînţeles CERDAN ignoră complet complotul uzat în dauna lui. Un lucru sigur: CERDAN N'A PIERDUT ŞI FAPTUL ESTE CONFIRMAT DE CRITICII FRANCEZI ŞI BELGIENI.

GASTON BENAC în „BUT CLUB", scrie:

„Oricum, Cerdan nu şi-a putut pierde titlul, în cel mai rău caz, a fost un match nul".

J. VANAUSLOOS, în „BELGIQUE SPORTS" este mai categoric şi deşi cronica lui lasă să se întrevadă bucuria de a-l vedea pe DELLANNOIT campion european, înţelege să păstreze linia justă şi obiectivă a unui gazetar cinstit scriind:

„In ceeace ne priveşte şi fără a vrea să diminuăm cu nimic valoarea performanţei unui Cyrille Dellannoit, credem că decizia este injustă pentru „Bombardierul Marocan".

Dar nu numai acesta, dar chiar FRANCOIS DEULIN dela „SPORTS" din Bruxelles şi FERNAND LICOPPE în „LA NATION BELGE" afirmă acelaş lucru.

Astfel, toate cronicile tind să aibă o singură concluzie — mai brutală sau mai menajantă pentru cei cari s'au pretat la frustarea campionului francez de titlu. Indignarea sportivilor francezi a atins culmea şi acest fapt s'a resfrânt în presă, aşa cum am mai arătat.

„AU FURAT TITLUL LUI CERDAN" este strigătul îndurerat al sportivilor francezi şi acesta este adevărul.

Încercările unora de a-l prezenta pe Tommy Little ca un om cinstit şi integru n'au avut nici un ecou pentrucă englezul acesta mic şi nervos, proprietar a două magazine la Londra, nu din întâmplare a ridicat mâna lui Dellannoit, dăruindu-i o victorie pe care nici cei mai fanatici suporteuri nu îndrăzneau să o întrevadă.

Ja această privinţă cele scrise de VANAUSLOOS sunt concludente:

„Trebue să o repetăm, o înfrângere la puncte a lui Dellannoit ar fi fost o performanţă excepţională"...

Cinismul acestui burghez, fost boxeur mediocru, devenit arbitru „Star" (clasa cea mai înaltă a arbitrilor englezi) se reflectă în declaraţia lui fără scrupule, declaraţie pe care un corespondent de presă, gras plătit, o publică, şi anume:

„Am dat pe Delannoit câştigător, fiindcă Dellannoit câştigase", încercând să arate că l-a socotit totdeauna pe Cerdan ca un boxeur mediocru, cu o singură calitate, aceea de „fighter" (bătăios). Desigur o încercare de a camufla mârşava fraudă pe care a comis'o cu bună ştiinţă spre satisfacţia stăpânilor săi, Jack Solomons & Co.

Un spectator din mulţime şi-a exprimat astfel părerea despre arbitru:

„Ce şansă că arbitrul şi judecătorul unic a fost englez. Dacă jurul ar fi fost compus din cetăţeni belgieni, ce ar mai fi încasat săracii. Apoi faptul ar fi dus la o ruptură diplomatică".

„ORICUM" — susţine MARCEL GROSSJEAN în „TRIBUNE DES SPORTS". — „CAMPIONUL EUROPEI NU A FOST ALTCEVA DECAT O BIATĂ VICTIMĂ !".

— L. Ş. —

ESTE OARE

Foot-ballul englez cel mai bun din lume?

CONCLUZII DUPĂ UN MATCH... NECONCLUDENT

În lumea sporului, zdrobitoarea victorie a echipei Angliei asupra Italiei, la Torino, a avut efectul unei adevărate bombe.

Dacă am trece în revistă presa continentală în ajunul matchului dela Torino, se poate constata că nimeni nu a riscat să pronosticheze, negru pe alb, victoria 11-lui Rosei. Cei mai puţin optimişti s'au mărginit să prevadă un match nul.

După senzaţionala victorie a englezilor, dimpotrivă, quasi-unanimitatea criticilor, începând cu cei italieni, au proclamat că footballul englez şi-a demonstrat supremaţia mondială. Ba chiar, unii au scris că niciodată n'a aliniat Anglia o echipă reprezentativă aşa de puternică.

Cele două înfrângeri ale Scoţiei, la Berna în faţa Elveţiei şi la Paris în faţa Franţei, au pus o frână acestei admiraţii. Trebue să îndepărtăm conştienţi pe scoţieni din discuţie, stabilind o distincţie pe care faptele refuză să le admită, refuzând să recunoaştem unitatea foot-ballului britanic şi bazând numai pe rezultatele echipei Rosei, să conchidem superioritatea sa?

Vom încerca să răspundem obiectiv la aceste întrebări.

Nimeni nu ignorează adevărat miza matchului dela Torino: primul loc în footballul european. Câţiva au părut numai că-l ignorează.

Din 1931, englezii şi-au dat seama că supremaţia lor este ameninţată de progresele continentalilor. Astfel se face că — după o serie de înfrângeri ale englezilor pe continent — au început să fie invitate pe insulă eventualii challengeri şi viitoare victime. A deschis seria Spania, care a cedat cu 7-1, apoi celebrul Wunderteam ceda greu după o rezistenţă superbă cu 3-4, Italia a fost a treia victimă fiind învinsă cu 2-3, etc.

Numai că publicul britanic a primit foarte rece aceste demonstraţii ale echipei lor naţionale. Războiul a adus însă o sensibilă modificare a acestei atitudini. Înfrângerile repetate ale echipei naţionale şi ale cluburilor engleze pe continent şi mai presus de toate turneul triumfal al formaţiei sovietice Dinamo-Moscova, au avut un enorm răsunet. Succesele reuşite apoi de Norrkoepping, au întărit ideea că footballul britanic alunecă pe o pantă foarte primejdioasă. Astfel se face că cetăţeanul mijlociu a început să privească mult mai serios lucrurile.

Până aci discuţiile rămâneau pe plan strict sportiv. S'a pus însă problema pe plan naţional şi atunci s'a pus pe picioare acel faimos match Europa-Anglia, terminat cu rezultatul cunoscut, în care complicii europeni ai englezilor au făcut tot ce au putut pentru a contura „succesul" şi prestigiul dărâmat al insularilor.

Numai că o săptămână mai târziu acelaşi echipă care „zdrobise" continentul, capota la Zuerich în faţa formaţiei destul de modeste a Elveţiei.

„Englezul este o insulă". Această frază a unui filosof american, contine o definiţie care lămureşte mentalitatea şi comportarea unui individ sau a unei colectivităţi britanice în oricare teren de activitate socială.

In cazul de faţă ea implică nu numai conştiinţa unei valori technice, dar credinţa într'o „superioritate" naturală atât atletică cât şi morală şi intelectuală asupra continentalilor cari îndrăznesc să conteste această superioritate.

Spectacolul matchului a fost cea mai netă demonstraţie. Prezentarea echipelor reflectă deja siguranţa amestecată cu condescendenţa celor 11 jucători în maillot alb. Cel mai mic gest în cursul matchului a făcut să reiasă această impresie. Imperturbabilii sânge rece a lui Swift, chiar atunci când comite cele mai grave greşeli, neaşteptatul goal a lui Mortensen dintr'un unghiu imposibil, calmul neaşteptat a lui Matthews, păstrând mingea într'o imobilitate totală, hipnotizându-şi literalmente adversarul direct, au fost manifestaţiile cele mai tipice ale acestei încrederi care semăna mult a aroganţă.

Englezii n'au reuşit în cursul acestui match nicio acţiune colectivă în care să se poată simţi sufluI inspiraţiei. Desigur au jucat ca nişte adevăraţi maeştri ai balonului, ca adevăraţi profesionişti, fără ca de aci să iasă acea scânteie de geniu care să poată arăta clasa adevărată.

Proba cea mai evidentă este că niciodată un atacant englez nu s'a găsit demarcat graţie unei deschideri cari lăsa câmpul complet deschis unui jucător. Numai din lupta om la om, a putut să învingă Mortensen, în faţa unui Grezar resemnat. Şi dacă ar fi să examinăm echipa engleză ca individualităţi, vom constata că în afară, de Mortensen şi Wright, vom găsi în această echipă pretinsă inegalabilă oameni de profesiune, dar foarte restrânşi ca mobilitate. Matthews are un joc extrem de static, Mannion este foarte greoiu, Lawton este într'un declin accentuat, ceilalţi pe calapodul celor citaţi.

Cum se explică însă proasta exhibiţie a „squadrei" ? care juca într'un climat favorabil din punct de vedere fizic ? Tocmai fiindcă începea meciul nu cu entuziasmul învingătorului, ci cu resemnarea celui mai slab.

Nu te poţi lupta cu un stăpân. Îi accepţi legea. Situaţia socială a Italiei în momentul de faţă, arată clar că ţara, în mică minoritate desigur, acceptă un destin pe care nu şi l-a croit, ci care i-a fost impus. Nimic surprinzător deci dacă fenul se reflectă şi în sport. In timp ce britanicii jucau în foot-ball la Torino, preşedintele federaţiei italiene, declara:

— „Nu-mi place ca un match de football să capete o importanţă ATÂT DE EXAGERATĂ. Contemporanii noştri sunt lipsiţi de măsură în anumite circumstanţe şi în multe domenii... Iar presa ar putea, cred, să exercite o influenţă salutară..."

Oceace ar fi just, ca valoare absolută dar nu în cidcumstanţe în care adversarul nu vede problema sub acelaşi unghiu.

Această lipsă de entuziasm contrastând cu şovinismul, orgoliul naţional nemăsurat al „squadrei" de dinainte de război, explică reaua comportare concretizată dealtfel prin scorul excesiv de 4-0.

Publicul — şi ştim ce importanţă are ambianţa în întâlnirile de această anvergură — nu a încercat niciodată să ducă pe ai săi pe acele valuri de entuziasm care produc uneori miracole în sport. Publicul s'a resemnat ca şi jucătorii italieni.

Când arbitrul ESCARTIN comisese acele greşeli pe cari orice om de bună credinţă refuză să le creadă inconştiente — refuzând să acorde italienilor două goaluri perfect valabile — protestul publicului a fost foarte slab.

Poate acestea demonstrează că echipa d-lui Pozzo, refuză să combată pe terenul moral al adversarului.

Deşi d. ROUSS, trăgea după match concluziile următoare :

— „Acest succes consolidează prestigiul footballului englez, mai ales după victoria italienilor asupra Franţei", — *toată lumea de bună credinţă este convinsă că englezii şi-au impus legea adversarului, iar arbitrul spaniol, ESCARTIN, care-şi făcea reintrarea şi trebuia în mod natural să dea un gaj moral susporteurilor săi britanici — s'a străduit să ducă la bun sfârşit misiunea diplomatică cu care fusese însărcinat.*

Pentru aceste motive, lipsa reală de clasă a 11-lui englez, resemnarea morală a adversarului, erorile de arbitraj ale căror victime au fost italienii atunci când rezultatul nu era încă definitiv conturat, credem că nu se pot trage concluzii definitive asupra valorii footballului britanic, concluzii pe cari presa asevită s'a grăbit să le tragă.

Pe Şos. Gener alissimul Stalin

PRIMA REUNIUNE A SEZONULUI CICLIST

Şoseaua Generalissimul Stalin va fi teatrul de dispută al primei reuniuni ciclisteă a anului. Un program interesant, care va angrena în curse toate categoriile de alergători, va mulţumi şi cei mai exigenţi spectatori cari vor face deplasarea până la Statuia Aviatorilor. Desigur că simpatizanţ'i sportului pedalei vor veni în mare număr pentru a vedea „la faţa locului" pe alergătorul preferat. Dela începutul sezonului până acum disputându-se numai curse de şosea, spectatorii cari se deplasau până la startul acestor curse nu puteau vedea decât plecarea şi sosirea, asistând la curse numai pr'n... rânduri tipărite. Astfel că, acum, vor avea ocazia să-i vadă din nou în plină cursă, pe „aşi" ca şi pe începători, din rândurile cărora se vor recruta campionii de mâine.

Vitezişti!

După o absenţă de peste 8 luni de zile, viteziştii reintră, constituind marele punct de atracţ'e al reuniunei.

Fiind prima cursă de viteză a anului, nu putem da un pronostic decât bazându-ne pe antecedente. Vom menţiona şansele unui MIHĂILESCU, OCNEANU, KUBRIK sau BACLAGIAN, care vor trebui să lupte serios pentru scoaterea din luptă a semi-fond'ştilor, aceştia concurând şi la viteză.

Dacă timpurile realizate nu vor fi excelente nu trebue să surprindă pe nimeni, fiind, cum am mai spus, la început de sezon. In orice caz, prevedem o luptă aprigă, în care va birui desigur cel care se află la punct cu antrenamentele.

La semi-fond

.., lupta e mai strânsă, vorbind de cursa rezervată categoriilor I şi II.

MARIA TĂNASE
GICA PETRESCU
VIRGINICA ROMANOVSKI
H. NICOLAIDE
MIRCEA CRIŞAN
ŞI
N. STROE
într'un program excepţional
SAMBĂTĂ 12 IUNIE
ora 9 seara
la
KERMESA PRESEI
parcul şi
salcanele
din calea Victoriei 163
Jazz : Joe Reininger
Biletele, în număr strict limitat, la Agenţia AGITOT şi la Sind'catul ziariştilor profesionişti din Bucureşti str. Al. Sahia 2 (fost Gogu Cantacuzino) telefon 3.62.02.

După cursa făcută Duminica trecută, în care a mers excelent, IULIAN GOCIMAN pare — de departe — câştigătorul cursei. Bine înţeles că la această prezumtivă victorie, vor avea totuşi un cuvânt de spus NEGOESCU, DRĂGANESCU, NAIDIN, CIOHODARU şi... schimbătorul de viteze al lui GOCIMAN, care i-ar putea „fura" victoria ca şi Duminica trecută când s'a rupt cu câţiva metri înainte de sosire.

Cum însă pentru categoriile I şi II e programat un match omnium, câştigătorul va fi acela care va întruni cel mai mare număr de puncte după disputarea celor trei probe: viteză, contra-cronometrul şi semi-fondul, dintre care primele au cuvântul hotărîtor.

Disputat...

va fi şi semifondul rezervat categoriei III. O cursă frumoasă, care va avea câştigător pe unul din următorii doi „ŞTEFAN": POPESCU sau MATEESCU. Dacă vor concura ploeştenii, cursa va lua alt aspect, în acest caz — după noi — locul întâi al respectivei curse fiind ocupat de un ploeştean.

Şi ultima...

...alergare, o cursă de eliminare pentru categoriile IV şi începători, în care vor concura cu şanse egale CHIRILESCU ION şi SEBE ŞTEFAN.

Primul, un alergător care nu mai are ce căuta la categoria „începători", va avea un adversar totuşi serios în SEBE, care deşi foarte tânăr, promite mult.

Reuniunea

... care va începe la ora 16, are următorul program :

1. Match omnium, pentru categoriile I şi II, compus d'ntr'o probă de viteză, contra t'mp 500 m. şi semi-fond 15 ture a 1560 m., cu adiţiune de puncte la fiecare tur.
2. Cursă de eliminare pentru categoria III.
3. Semi-fond pentru categoriile IV şi începători, cu adiţiune de puncte la fiecare tur.

Oficiali:

Comisari: Ion Jugaru, Tache Ilie, Gh. Herescu.
Judecător la sos'ri: N. Dragomir.
Cronometrori: N. Dragomir şi Tache Ilie.
Starter: I. Jugaru.

— L. —

COLŢUL VESEL

Dialog hazliu cu un boxeur necăjit

Duminica aceasta vom avea de înregistrat un eveniment epocal în istoria boxului: se desfiinţează boxul profesionist.

Pentru spectatori, faptul nu are prea mare importanţă, ca să nu spunem chiar niciuna. Căci, ce-l interesează pe dumnealui, dela fotoliu de ring sau dela galerie, dacă Ion Popa sau Brătescu, după ce se vor bate Duminică, vor trece pela casierie să-şi încaseze bursa, sau vor pleca direct acasă, cu exact atâţia bani cu câţi au venit?

Pentru boxeuri, însă, faptul ace sta constitue o adevărată revoluţie.

Ca să ne dăm mai bine seama de ceeace cred boxeurii, am căutat să stăm de vorbă cu unul din ei L-am găsit la umbra unei cafenele, unde sorbea un mazagran. In timp ce el îşi lua mazagranul cu paiul, eu l-am luat cu binişorul:

— *Ce părere ai de schimbarea care o să intervină în box?*

— *Care schimbare?*

— *Se desfiinţează profesionismul!*

— *Ei şi?*

— *Cum „ei şi"? O să deveniţi toţi amatori.*

— *Noi întotdeauna am fost amatori... de bani.*

— *Te cred. Dar de acum încolo n'o să mai luaţi niciun ban!*

— *Cine ţi-a spus dumitale asta?*

— *E fapt notoriu. O ştiu până şi boxeurii dela categoria „muscă"*

— *Niciodată să nu te iei după muşte...*

— *In definitiv, n'aveţi motiv să vă supăraţi. N'o să mai primiţi bani, dar o să vă rămână bătaia.*

— *Şi cu asta ce-am făcut?*

— *Bătaia e ruptă din rai şi o s'o duceţi ca'n sânul lui Avram.*

— *Dumitale îţi arde de glumă. Şi mie mi ar arde, dacă aş fi în situaţia lui Joe Louis...*

— *Cum adică?*

— *E atât de bogat, că în loc să se antreneze la sacul de nisip, se antrenează la sacul de bani!*

— *Ce vrei?! A strâns şi el bani albi pentru... feţe negre.*

— *Lasă-mă domnule, ţi-am spus că nu mi arde de glumă...*

Ca să-l mai împac, l-am bătut prieteneşte pe umăr şi i am făcut o propunere:

— *Mai bine hai să luăm masa împreună.*

— *Nu pot dragă, nu mai pot să merg la restaurant.. nu-mi dă mâna.*

— *Vrei să zici că nu-ţi dă... pumnul!*

— *Iar începi?*

— *Mai bine spune mi la ce categorie boxezi?*

— *Eram „semi-greu", dar de-azi încolo cred c'o s'o duc „greu" de tot....*

— *Ce ai de gând?*

— *Am abandonat eu multe matchuri, dar acum o să abandonez boxul.*

— *In definitiv, nici nu era just ca voi boxeurii să câştigaţi într'un match mai mult decât câştigă alţii într'o lună, lucrând cu capul.*

— *Nu-i vina noastră. Uite, eu, când boxam într'un match „cu capul", primeam avertisment.*

— *Văd că vrei să te retragi la ţară, să stai să citeşti poezii.*

— *Singurul vers care mi a plăcut, a fost acela al lui Victor Eftimiu:*

„Arunci un pumn de aur..."

— *Poate că intenţionezi să deschizi o prăvălie..*

— *Dacă mă lei în balon să ştii că îţi deschid o arcadă.*

— *Atunci ce-ai de gând să faci?*

— *Voiu sta acasă şi fiindcă specialitatea mea a) fost crochet ul, o să crochetez şerveţele şi batiste pentru copiii...*

*

Venind la gazetă, l-am consultat pe secretarul de redacţie dacă pentru integritatea mea fizică, fiind vorba de boxeuri, e prudent să semnez cu un nume fictiv, sau să semnez chiar

A. Nol.

ASTĂZI LA ORA 8 DIM. PE STADIONUL P.T.T.
IN CADRUL UNEI MARI SERBĂRI MUNCITOREŞTI

DECERNAREA PREMIILOR la campionatul intercămine de ucenici

Tinerii ucenici din Capitală, sunt astăzi în mare sărbătoare.

Pentru a le recompensa eforturile şi a le răsplăti performanţele realizate în cadrul campionatului intercămine, Consiliul sindical judeţean Ilfov, organizează astăzi la ora 8 dim. o mare serbare sportivă, în cadrul căreia vor fi decernate premiile, căminelor campioane.

După cum se ştie 32 de cămine din Capitală, au antrenat în acest campionat peste 400 de ucenici, care s'au întrecut timp de o lună de zile în cadrul unor pasionante concursuri de volley, ping-pong şi şah.

A fost o mobilizare reuşită care a evidenţiat dorinţa vie a acestor tineri de a face sport, de a se întrece pe stadioane, în spiritul celei mai desăvârşite sportivităţi.

Am urmărit cu nereţinută admiraţie pe aceşti harnici muncitori în tot cursul campionatului, şi am putut trage concluzii din cele mai îmbucurătoare, care lasă să se întrevadă perspective din cele mai frumoase pentru viitoarele manifestări ale tinerilor ucenici. Orele lor libere le-au consacrat exerciţiului sportiv, dând acestei prime competiţiuni a lor, o deosebită amploare.

In fiecare Duminică, terenurile unde erau programate matchurile fremătau de voioşia şi tinereţea sutelor de ucenici, cari veneau să-şi încurajeze disciplinat, favoriţii lor.

Cum era şi normal au eşit la iveală o serie de talente noui, care de acum înainte suntem siguri vor şti cum să-şi dozeze eforturile pentru a fi cât mai utili sportului de massă.

Cei peste 400 de ucenici care s'au întrecut în cadrul acestui campionat, sunt de acum câştigaţi pentru sport şi nu vor mai pierde, în viitor, nici o ocazie pentru a se manifesta pe terenul de sport.

Festivitatea sportivă muncitorească de astăzi, se desfăşoară pe stadionul PTT de pe şos. Mihai Bravu, în prezenţa d-lui L. Ardeleanu, preşedintele Consiliului Sindical Judeţean Ilfov şi a tuturor concurenţilor care au participat la această competiţie.

Programul sportiv cuprinde o serie de demonstraţii de volley box, lupte, atletism, aeromodelism; football, etc.

PROGRAMUL SPORTIV

Basket-ball: Distribuţia — Goceanu.

Volley-ball: Finala campionatului intercămine.

Cuvântul d-lui L. Ardeleanu, preşedintele C.S.J. Ilfov.

Impărţirea premiilor căminelor campioane.

Demonstraţie de gimnastică la pământ: Ansamblul feminin Filatura Română de Bumbac.

Demonstraţii de atletism (băeţi şi fete).

Jiu-Jitsu: Ucenicii dela I.M.S.

Box: ucenicii dela Malaxa. CFR. şi Pielari.

Demonstraţie de aeromodelism: Sind. CFR, Malaxa şi Wolf.

Demonstraţie de football: pitiicii de la CFR.

ASTĂZI LA BELGRAD

MATCHUL DE BOX R.P.R.—JUGOSLAVIA

— GAZDELE AU PRIMA ŞANSĂ —

Matchul internaţional de box dintre R. P. R. şi Jugoslavia se desfăşoară astăzi la Belgrad. In vederea acestei întâlniri de majoră importanţă pentru pugilismul românesc, echipa naţională a fost după cum se ştie cantonată la Timişoara pentru a se putea prezenta la startul întrecerii în impecabile condiţiuni tehnice şi mai ales în plen tudinea mijloacelor fizice.

Desigur examenul dela Belgrad este dificil dar nu ne putem îndoi o clipă că cei desemnaţi să poarte culorile tinerei noastre Republici vor face tot ce le stă în putinţă spre a se achita cât mai onorabil faţă de înalta misiune ce le revine.

Reîntors dela cantonamentul din Timişoara d. H. MARC, ne-a comunicat că, băieţii sunt în maximum de formă — şi ce e mai important — sunt încrezători în propriile forţe.

Din lotul nostru se detaşează: ŞECOŞAN, INDRU, FIAT, BORDUZ şi COVACI FRANCISC, ale căror şanse sunt foarte apropiate de ale adversarilor.

Pe baza calculelor hârtiei, Jugoslavia apare favorită, dar noi, avem încrederea nestrămutată că reprezentanţii noştri sunt capabili de o mare surpriză.

Primele veşti dela boxeurii noştri

BELGRAD, 5. (Prin telefon dela trimisul nostru special MARIUS GODEANU). Reprezentativa RPR de box a sosit azi dimineaţă (n. r. eri) la Belgrad, fiind întâmpinată în gara Dunav de d-nii ABRAMOVICI din comitetul pentru box din FISAJ şi AL. CONSTATINOVICI, corespondentul ziarului nostru la Belgrad.

Boxeurii români au călătorit în condiţiuni bune şi manifestă o excelentă dis-

(Cont. în pag. 5 la rubrică)